

**Is ouderbetrokkenheid in de residentiële jeugdzorg
dan niet van belang?**

Master's thesis

Utrecht University

Master's programme in Clinical Child, Family and
Education Studies

Kirsten Roozeboom, K.R., 7077602
21-2264
Words: 4231

J.J. Asscher
H.M. Duindam

mei 27, 2022

Voorwoord

Voor u ligt mijn masterthesis welke is geschreven ter afronding van de masteropleiding *Clinical Child, Family and Education Studies* aan de Universiteit Utrecht. Het afgelopen jaar heb ik mij verdiept in de werkalliantie binnen de Jeugdzorg^{plus} en de invloed van ouderbetrokkenheid hierop. Ik heb enorm veel geleerd door het schrijven van deze thesis over de ervaringen en de zorgen binnen de residentiële jeugdzorg. Om deze reden ben ik geïnspireerd en vastberaden om hier in de toekomst mijn steentje aan bij te dragen.

Ik wil graag aan aantal mensen bedanken voor de hulp. Allereerst mijn begeleider, Jessica Asscher, voor haar feedback, begeleiding en peptalks. Ik ben haar dankbaar omdat ik mijn vragen en frustraties altijd bij haar terecht kon. Daarnaast wil ik graag ook mijn moeder, H.B.M. Roozeboom-Nederend, bedanken voor haar motiverende woorden en nakijkpraktijken. Ook wil ik graag Annick Zegers bedanken voor alle sparsessies. Tot slot wil ik graag mr. R.A. Pouw, LL.M. bedanken voor zijn vertrouwen, het geduld en het doorlezen van mijn stukken. Zonder jullie had het schrijven van de thesis niet gelukt.

Utrecht, mei 2022

Kirsten Roozeboom

Abstract

Background: According to previous research, parental involvement and work alliance play a major role in treatment success within residential youth care (JZ+). However, these concepts have not been studied together. This study was conducted with the aim to explore the relationship between parental involvement and working alliance within the residential youth care. In addition, it is examined to what extent gender, age, parenting problems, psychological problems and duration of stay influence the working alliance. **Method:** This study is based on data obtained from self-questionnaires filled in by 404 adolescents between the age of 12 and 18 in one of the thirty-six participating groups within residential youth care. Two hierarchical regressions were conducted so that the working alliances completed by the mentor over the youth and the youth over the mentor could be examined. **Results:** This study showed that there were no significant results in both hierarchical regression analyses. Moreover, the addition of the predictors did not contribute significantly to the working alliance. **Conclusion:** In conclusion, parental involvement has no significant effect on the working alliance reported by the mentor nor on the working alliance as reported by the adolescent. The results are in contrast with the existing literature.

Keywords: Parental involvement; working alliance; residential youth care; hierarchical multiple regression analysis

Abstract

Achtergrond: Volgens eerder onderzoek hebben ouderbetrokkenheid en de werkalliantie een grote rol bij het behandelsucces binnen de Jeugdzorg^{plus} (JZ+). De relatie tussen deze begrippen gezamenlijk en het behandelsucces binnen de JZ+ is echter nog nooit onderzocht. Deze studie onderzoekt in hoeverre ouderbetrokkenheid van invloed is op de werkalliantie binnen de JZ+. Bovendien worden in dit onderzoek de voorspellers gender, leeftijd, opvoedproblemen, externaliserende- en internaliserende problematiek en verblijfsduur meegenomen in de analyse. **Methode:** De data voor huidig onderzoek is verworven middels vragenlijsten onder 404 adolescenten in de leeftijd van 12 tot 18 jaar participierend in één van de 36 groepen binnen JZ+-instellingen. Er zijn twee hiërarchische regressieanalyses uitgevoerd, waarbij de invloed van ouderbetrokkenheid op werkalliantie volgens de mentor en volgens de jongere zijn onderzocht. **Resultaten:** Uit de resultaten blijkt dat ouderbetrokkenheid en overige voorspellers de werkallianties mentor over jongere en jongere over mentor niet voorspellen. **Conclusie:** Concluderend kan er worden gesteld dat ouderbetrokkenheid geen significant effect heeft op werkalliantie. De verkregen resultaten zijn in contrast met eerdere wetenschappelijke literatuur.

Keywords: Ouderbetrokkenheid; werkalliantie; residentiële jeugdzorg; jeugdzorgplus; hiërarchische multiple regressieanalyse

Inleiding

In Nederland worden jaarlijks ongeveer 4.000 jongeren opgenomen in de gesloten jeugdzorg en justitiële jeugdinrichting (Heynen et al., 2018). De Jeugdzorg^{plus} (JZ+) is een van de vormen van gedwongen residentiële jeugdzorg. Deze is bedoeld voor jongeren van 0 tot 18 jaar, die een gevaar vormen voor zichzelf en/of de omgeving, met mogelijke verlenging tot drieëntwintig jaar. Het betreft een kwetsbare groep jongeren die veelal een lange hulpverleningsgeschiedenis achter de rug heeft en waarbij andere lichtere vormen van hulp zijn onderzocht, maar de veiligheid voor de jongere kan daarbij niet voldoende gegarandeerd worden (Richtlijn Uithuisplaatsing voor jeugdhulp en jeugdbescherming; Bartelink et al., 2017; van Santvoort et al., 2020). De JZ+ instellingen zijn momenteel veelvuldig in de media (Defence for Children, 2019; de Valk et al., 2016), omdat deze bekritiseerd worden als onvoldoende effectief en zelfs schadelijk. Uit verschillende onderzoeken komt naar voren dat gebrek aan privacy, beweegruimte, de conflicten, het gebrek aan inbreng bij het hulpverleningsproces en het wantrouwen van de hulpverleners, een gevoel van onderdrukking bij de jongeren veroorzaken. Hierdoor wordt de autonomie belemmerd waardoor de jongeren onvoldoende voorbereid zijn op de toekomst en daarnaast negatief terugkijken op deze ervaring (Bramsen et al., 2019; Calheiros et al., 2013; Rauptis, 2016). Tevens zou deze doelgroep moeite hebben met de motivatie en het vertrouwen in de hulpverlening, mogelijk vanwege de lange hulpverleningsgeschiedenis en de vele wisselingen van hulpverleners (Heynen et al., 2018; Het Vergeten Kind, 2020). Dit blijkt ook uit de documentaire 'Jason', waarbij de psychische klachten erger werden na het verblijf in een JZ+ instelling (Ooms, 2021). Desalniettemin zijn JZ+ instellingen al jaren bezig om zich te verbeteren, onder andere door het vergroten van de betrokkenheid van ouders, waarvan aangenomen wordt dat het bijdraagt aan onder andere een betere werkalliantie en groter behandel succes (van Santvoort et al., 2020; Lamers et al., 2015). Er is echter weinig onderzoek gedaan naar het verband tussen werkalliantie, ouderbetrokkenheid en behandel succes in JZ+ instellingen (Verwey-Jonker Instituut & Hogeschool Utrecht, 2020).

Het ontwikkelen van een goede therapeutische relatie, ook wel werkalliantie genoemd, tussen de jongere en mentor zou een van de mogelijkheden zijn om de behandelresultaten in de JZ+ te verbeteren (Heynen et al., 2018). Toch wordt het hanteren van een therapeutische relatie te weinig benadrukt door de steeds hoger wordende werkdruk binnen de JZ+. Dit kan ervoor zorgen dat er weinig ruimte overblijft voor persoonlijke gesprekken waardoor een succesvolle behandeling vrijwel onmogelijk wordt, de uitstroom stagneert en de kosten verhogen (Smeijsters, 2011; De Vroome, 2021; Verwey-Jonkerinstituut & Hogeschool

Utrecht, 2020; Verwey-Jonkerinstituut, 2021; Heynen et al., 2018; Harder et al., 2012; Ayotte et al., 2016; Rautkins et al., 2019); hetgeen ook de slechte reputatie van JZ+ zou kunnen verklaren. Bordin (1979) benoemde als eerste het begrip werkalliantie. Naast dat het begrip refereert naar de verhouding die cliënten en professionals met elkaar aangaan in de context van professionele begeleiding (Menger, 2018), stellen Horvath et al. (2011) dat de werkalliantie centraal staat bij het bereiken van een collaboratieve houding in therapie (o.a. opstellen van doelen, bereiken van consensus, werken aan een band tussen cliënt en de therapeut; Figueiredo et al., 2019). Het is binnen de JZ+ belangrijk om een goede werkalliantie te creëren. Een goede werkalliantie zorgt voor een succesvolle afronding van behandelingen, omdat dit de motivatie onder jongeren kan vergroten (Harder et al., 2012). Dit wordt bevestigd door het onderzoek van Roest et al. (2016). In dit onderzoek wordt beschreven dat een hogere mate van werkalliantie tussen de jongere en mentor een voorspellende factor is voor meer motivatie bij de jongeren (Roest et al., 2016). Om deze reden richt huidig onderzoek zich op de werkalliantie.

Naast een mogelijke invloed van ouderbetrokkenheid op de werkalliantie, blijkt dat gender ook een invloed heeft. Zo komt uit onderzoek voort dat de werkalliantie tussen meisjes en mentoren significant beter was dan de werkalliantie tussen jongens en de mentor (Figueiredo et al., 2019). Bovendien suggereert onderzoek dat jongeren zich meer identificeren met mentoren van hetzelfde geslacht en om deze reden een betere werkalliantie vormen (Johnson & Cardwell, 2011; Gerhart & Lyle, 2001). Daarentegen blijkt uit onderzoek van Cheng & Lo (2018) dat er geen verband bestaat tussen gender en werkalliantie. Omdat er tegenstrijdige literatuur bestaat betreffende de invloed van gender op werkalliantie, is er besloten om gender mee te nemen in huidig onderzoek.

Jonge kinderen ontwikkelen volgens Figueiredo et al. (2019) een betere werkalliantie dan oudere kinderen. Dit suggereert dat leeftijd een belangrijke rol speelt binnen de effectiviteit van de werkalliantie (Figueiredo et al., 2019). Dit werd ook gevonden in het onderzoek van Stagg et al. (2017), waaruit blijkt dat de leeftijd van een kind de sterkte van de werkalliantie kan beïnvloeden. Om dit verband in huidig onderzoek te toetsen is er besloten om leeftijd mee te nemen gedurende het huidige onderzoek.

Opvoedingsbelasting heeft een direct effect op het behandelingsucces en daarom mogelijk ook op de werkalliantie (Santvoort et al., 2020). Veerman et al. (2014) geven aan dat er opvoedingsstress ontstaat vanuit de verantwoordelijkheid die ouderschap met zich meebrengt. Hierin is de regel; hoe meer opvoedingsstress er ontstaat, hoe meer opvoedingsbelasting er

wordt ervaren door ouders (Veerman et al., 2014). Huidig onderzoek beoogt te bekijken welke invloed opvoedingsbelasting heeft.

Inter- en externaliserende problematiek speelt mogelijk een rol bij werkalliantie. Uit onderzoek blijkt namelijk dat jongeren met internaliserende gedragsproblematiek, een hogere werkalliantie vertoonden dan jongeren die externaliserend gedrag vertoonden (Figueiredo et al., 2019). Dit komt overeen met het onderzoek van Ruchlewska et al. (2015) waaruit blijkt dat cliënten met minder gedragsproblemen een hogere werkalliantie ervaarden. Om deze reden wordt inter- en externaliserende problematiek meegenomen in huidig onderzoek.

Uit onderzoek komt naar voren dat een langere verblijfsduur bij meisjes gepaard gaat met een verminderde gedragsverandering. Dit verband werd niet gevonden voor jongens (Stanley & Boel-Studt, 2019). Hieruit blijkt dat verblijfsduur geassocieerd kan worden met een verminderde verandering binnen de JZ+. Ondanks dat er geen onderzoek is gedaan naar de invloed van verblijfsduur op de werkalliantie, is het de verwachting vanuit eerder onderzoek dat verblijfsduur een invloed heeft. Om deze reden is er besloten om verblijfsduur mee te nemen gedurende huidig onderzoek.

Ten slotte suggereert eerder onderzoek dat meer ouderbetrokkenheid samengaat met hogere schoolprestaties, succesvolle behandelingen en minder confrontaties met het strafrecht (Sulimani-Aidan & Paldi, 2020; Geurts et al., 2010; Sunseri, 2001; Gorske et al., 2003). Om deze reden wordt er verondersteld dat ouderbetrokkenheid ook een positieve rol heeft bij de werkalliantie en daarmee het behandelresultaat. Echter is er een trend gevonden dat meer ouderbetrokkenheid samenhangt met meer problemen in de ouder-kindrelatie, waaruit verondersteld kan worden dat meer ouderbetrokkenheid een negatief effect kan hebben (Huefner et al., 2014; Lamers et al., 2015; van Santvoort, 2020). Het is van belang om hier onderzoek naar toe doen, omdat er naast gering onderzoek ook nog eens incongruentie bestaat vanuit de bestaande literatuur over de invloed van ouderbetrokkenheid op de werkalliantie.

Het is lastig om lange termijn onderzoek te bewerkstelligen door de velen overplaatsingen van jongeren en lastige bereikbaarheid van ouders. Hierdoor is er weinig onderzoek uitgevoerd naar de werkalliantie in de JZ+ (Lamers et al., 2015). Binnen Nederland wordt er actief ingezet op gezinsgericht werken, omdat men ervanuit gaat dat ouderbetrokkenheid positief bijdraagt aan het behandelresultaat. Echter blijkt uit de literatuur dat er incongruentie bestaat over de effecten van ouderbetrokkenheid. Het is daarom de vraag of de inzet op ouderparticipatie wel terecht is. Om hier meer zekerheid over te creëren is het van belang om onderzoek te doen naar de relatie tussen ouderbetrokkenheid en werkalliantie, maar ook naar mogelijke andere factoren die een rol spelen bij de werkalliantie zoals gender, leeftijd,

opvoedbelasting, inter- en externaliserend gedrag en verblijfsduur. Kennis over de relatie tussen deze factoren en de werkaliantie kan bijdragen aan het verbeteren van de werkaliantie en daarmee het behandel succes.

Om meer kennis te verkrijgen over de relatie tussen ouderbetrokkenheid en behandelrelatie is de hoofdvraag van huidig onderzoek als volgt: *‘In hoeverre hangt ouderbetrokkenheid samen met een goede werkaliantie tussen jongere en mentor in de JZ+?’* Deze hoofdvraag is onderverdeeld in de sub vragen: 1) Is er verschil tussen jongens en meisjes in de sterkte van de samenhang tussen ouderbetrokkenheid en werkaliantie? en 2) In hoeverre zijn leeftijd, verblijfsduur, opvoedingsbelasting, externaliserende- en internaliserende problematiek van jongeren, ouderbetrokkenheid en verblijfsduur van invloed op de werkaliantie? Aan de hand van voorgaande hoofdvraag en deelvragen zijn hypothesen opgesteld. Allereerst wordt verwacht dat ouderbetrokkenheid een significant positief effect heeft op de werkaliantie en dat de toevoeging van de factoren leeftijd, sekse, verblijfsduur, opvoedingsbelasting en internaliserend gedrag zorgt voor een betere werkaliantie. Tevens wordt er verwacht dat meisjes meer ouderbetrokkenheid vertonen en daarom een betere werkaliantie hebben. Uit eerder onderzoek is gebleken dat jongeren vaak negatief terugkijken op de JZ+. Er wordt daarom verwacht dat de werkaliantie waarbij de mentor de jongere beoordeelt positiever is dan de werkaliantie waarbij de jongere de mentor beoordeelt.

Methode

Procedure

Een deel van de data die was verzameld binnen het onderzoek ‘Systemen versterken in JeugdzorgPlus’ van het ExtrAct Consortium (ZonMw projectnummer 729300014) is gebruikt voor huidig onderzoek. Om onderzoek uit te kunnen voeren is er voorafgaand FETC-toestemming gegeven (2016.596) door de commissie ethiek van de faculteit der sociale wetenschappen. De onderzoekers dragen zorg dat de persoonlijke gegevens van de participanten op geen enkele manier konden worden herleid, waardoor de anonimiteit gewaarborgd zou blijven.

Participanten

De data die werd gebruikt in huidig onderzoek is verzameld bij gezinnen waarvan een kind tussen 5 februari 2016 en 5 juni 2018 geplaatst werd bij een van de zeven deelnemende JZ+ instellingen (van Santvoort et al., 2020). Gedurende deze periode zijn $N = 664$ jongeren tussen de 12 en 18 jaar op een van de 36 deelnemende leefgroepen ingestroomd. De volgende exclusiecriteria zorgden ervoor dat de uiteindelijke steekproef bestond uit $N = 404$

deelnemende jongeren (van Santvoort et al., 2020). Deze exclusiecriteria waren: 1) De jongere heeft geen contact met een ouderfiguur én bij aanvang van het verblijf is duidelijk dat de jongere nooit terug naar huis zal gaan. 2) De jongere heeft al deelgenomen aan het onderzoek tijdens een eerder verblijf in een (andere) JZ+ instelling. 3) De jongere verbleef minder dan 6 weken in de instelling (en dit was geen kortdurend verblijf in combinatie met een systeeminterventie). 4) De jongere is overgeplaatst naar een niet deelnemende leefgroep. 5) Vooraf was bekend dat ouder(s) en jongere een IQ < 55 hadden (van Santvoort et al., 2020).

De uiteindelijke steekproef bestond uit iets meer jongens (54.5%) dan meisjes (45.5%). De gemiddelde algemene leeftijd van de participanten was 15.90 jaar ($SD = 1.23$). Hiervan zijn er 220 man met een gemiddelde leeftijd van 15.94 jaar ($SD = 1.24$, range 12.01 - 18.06 jaar) en 184 vrouw met een gemiddelde leeftijd van 15.85 jaar ($SD = 1.22$, range 11.85 - 17.78 jaar).

Meetinstrumenten

Allereerst werden de demografische variabelen verzameld middels de gegevens uit het dossier. Tevens werden variabelen zoals *verblijfsduur* ook uit de dossiers gehaald en werd berekend in weken (van Santvoort et al., 2020). Vervolgens werden er vragenlijsten afgenomen bij de jongeren, ouders en mentoren. De volgende vragenlijsten zijn gebruikt:

Opvoedbelasting

De totale opvoedingsbelasting is onderzocht door middel van de Opvoedingsbelasting Vragenlijst (OBVL) gedurende drie meetmomenten (T1, T2, T3) (Vermulst et al., 2012; van Santvoort et al., 2020). Deze vragenlijst bestond uit 34 items en werd beantwoord met een 4-puntsschaal (1 = *geldt niet* tot 4 = *geldt helemaal*). Een voorbeelditem hierbij was ‘Door de opvoeding van mijn kind kom ik te weinig aan mezelf toe.’ De Cronbachs alfa is goed bevonden (.75).

Problematiek jongeren

Ook werd de *internaliserende en externaliserende problematiek* van de jongeren onderzocht middels de Beknopte probleemmeter – Ouderlijst voor 6-18-jarigen (BPM-P; Brief Problem Monitor – Parent Form for Ages 6-18) (Achenbach et al., 2011). Deze vragenlijst bestond uit totaal 19 items, onderverdeeld in de domeinen internaliserend problematiek, externaliserende problematiek en aandachtsproblemen. Deze werden beantwoord op een 3-puntsschaal (0 = *helemaal niet* tot 2 = *duidelijk*). Een voorbeelditem was ‘ik maak veel ruzie’. Deze vragenlijst werd bij aanvang van het verblijf in de JZ+ (T1), aan het einde van het verblijf (T2) en na zes maanden na beëindiging van het verblijf in de JZ+

(T3) door ouders ingevuld (van Santvoort et al., 2020). De Cronbachs alfa op T3 is goed bevonden (.90).

Ouderbetrokkenheid

Daarnaast werd de *ouderbetrokkenheid* aan het einde van het verblijf van de jongere (T2) gemeten door middel van een interview met een mentor van de jongere. Dit interview ging over de daadwerkelijke betrokkenheid van de ouders van een jongere gedurende diens verblijf en bestond uit zes geoperationaliseerde items. Een voorbeeld item was ‘Hoe veel verlofmomenten heeft de jongere doorgebracht bij ouders?’ Daarnaast werd de frequentie van het contact gevraagd aan de mentoren (geschat aantal keer per week) (van Santvoort et al., 2020). De reden dat de Cronbachs alfa niet werd berekend is omdat deze vragenlijst een indexvragenlijst is (Streiner, 2003).

Werkalliantie

Om de werkalliantie te meten werd gebruik gemaakt van de Werkalliantie Vragenlijst (jongere over mentor en mentor over jongere) (WAV-12; mentor-versie; Vervaecke & Vertommen, 1990; Horvath & Greenberg 1982). Deze bestond uit 36 stellingen die werden beantwoord op een 5-puntsschaal (1 = *zelden of nooit* tot 5 = *altijd*). Deze vragenlijst werd in eerste instantie om de twee sessies en later om de vijf sessies afgenomen (Stinckens et al., 2012). Een voorbeeld item was ‘Mijn therapeut(e) en ikzelf werken samen bij het bepalen van de doelstellingen voor mijn therapie’. In huidig onderzoek is de Cronbachs alfa van jongere over mentor goed bevonden (.95). Tevens is de Cronbachs alfa mentor over jongere goed bevonden (.92).

Analyseplan

In het softwareprogramma IBM SPSS Statistics 28 zijn de beschrijvende statistieken berekend voor de variabelen. Allereerst is de eerste deelvraag uitgevoerd door middel van een Pearsons Bivariate. Via deze methode is de samenhang tussen de afhankelijke variabele werkalliantie en de onafhankelijke variabelen ouderbetrokkenheid, leeftijd, verblijfsduur, totale opvoedingsbelasting en in- en externaliserende gedragsproblematieken op continue schaal berekend. Daarnaast is deze deelvraag ook onderzocht middels een non-parametrische Spearman toets om de samenhang voor de overige onafhankelijke variabele geslacht te berekenen (Field, 2018). Tevens is de eerste deelvraag onderzocht door een onafhankelijke tweezijdige t-test om de gemiddelden voor jongens en meisjes te vergelijken voor de variabelen die samenhangen met geslacht. Bovendien is de verwachting dat meisjes meer ouderbetrokkenheid vertonen en daarom betere werkalliantie hebben, onderzocht door een

onafhankelijke enkelzijdige t-test om de hypothese te controleren. Door voorgaande analyses is de hoofdvraag beantwoord.

De tweede deelvraag is onderzocht middels een hiërarchische regressieanalyse. Hierbij stond op de eerste stap geslacht, leeftijd, internaliserend gedrag, externaliserend gedrag en totale opvoedingsbelasting. Op de tweede stap werden de behandelkenmerken toegevoegd zoals verblijfsduur en de mate van ouderbetrokkenheid. De volgorde van de hiërarchische regressie werd bepaald aan de hand van de theorie van Bronfenbrenner (1979), waarbij proximale processen de primaire interactie tussen individu en omgeving weergeven en distale processen van secundaire invloed zijn op de interactie tussen individu en omgeving.

De voornoemde analyses werden twee keer uitgevoerd, waarbij één keer de afhankelijke variabele werkaliantie mentor over de jongere werd gebruikt en één keer de afhankelijke variabele werkaliantie jongere over de mentor. Daarnaast werden voor alle voorgenoemde analyses de assumpties gecontroleerd (Field, 2018).

Resultaten

Beschrijvende statistieken

Voordat de analyses werden uitgevoerd, is de dataset gecontroleerd op de assumpties voor de Pearson correlatietest, Spearman correlatietest, de onafhankelijke t-tests en voor de hiërarchische regressieanalyse. Volgens centrale limietstelling kan er worden uitgegaan van een normale verdeeldheid mits de dataset gelijk of groter is dan dertig respondenten (Field, 2018). Er is voldaan aan de assumptie homoscedasticiteit, getoetst middels een scatterplot. Tevens werd de multicollineariteit gecontroleerd door middel van de tolerance- en VIF-vuistregels (Field, 2018). De VIF-waarden waren onder de 10 (variërend tussen de 1.02 – 1.61) en de tolerance had waarden van boven de .10 (variërend tussen de .62 – .98). Tot slot is de lineariteit onderzocht door middel van een spreidingsdiagram en een bloxplot. Hieruit kwam naar voren dat er geen sprake was van lineariteit, maar van verschillende outliers. De outliers betroffen hoge scores op de vragenlijsten. Gezien de aard van de populatie die onderzocht is, is er besloten om dit niet te corrigeren aangezien dit naar alle waarschijnlijkheid realistische scores zijn. Omdat aan alle assumpties werd voldaan, zijn de correlatietesten en de hiërarchische multiple regressieanalyse toegepast.

Samenhang en gemiddelden op ouderbetrokkenheid en werkaliantie

De steekproefgrootte, gemiddelden, standaarddeviaties voor de totale populatie en de Pearson en non-parametrische Spearman correlatietest zijn weergegeven in Tabel 1. In deze

tabel is - naast de gegevens van de Pearson correlatie test - ook een non-parametrische Spearman correlatietest gemaakt voor de variabele geslacht, omdat deze een niet-continue variabele is (Field, 2019). Ook tussen geslacht en verblijfsduur is een samenhang gevonden: jongens verbleven langer dan meisjes, deze bleek significant, $p < .05$, $t(402) = -2.42$, $p = .028$, $d = 18.20$, 95% CI [-7.65, -0.50]. Bovendien kwam er een samenhang naar voren tussen internaliserend gedrag en geslacht: het geslacht bepaalde hoe veel internaliserend gedrag er werd laten zien. Uit deze analyse bleek dat het verschil in het gemiddelde internaliserend gedrag voor jongens en meisjes niet-significant was bij $p < .05$, $t(258) = -1.70$, $p = .090$, $d = 7.13$, 95% CI [-3.26, 0.24]. Ondanks dat er een correlatie is gevonden in de steekproef, is deze niet sterk genoeg om deze te generaliseren (Field, 2020). Verder bleek dat leeftijd en verblijfsduur samenhang; hoe ouder de deelnemer, hoe minder lang de verblijfsduur. Ook kwam er een onderlinge samenhang naar voren tussen externaliserend, internaliserend gedrag en verblijfsduur: hoe meer externaliserend- en internaliserend gedrag, hoe langer de verblijfsduur. Daarnaast was er sprake van een samenhang tussen externaliserend gedrag- en internaliserend gedrag: hoe meer externaliserend gedrag, hoe meer internaliserend gedrag er werd vertoond. Bovendien werd er een samenhang duidelijk tussen totale opvoedingsbelasting en externaliserend- en internaliserend gedrag: hoe meer opvoedingsbelasting er werd ervaren, hoe meer externaliserend- en internaliserend gedrag. Tevens is er een samenhang gevonden tussen werkalliantie jongere over mentor en werkalliantie mentor over jongere: hoe meer werkalliantie de mentor over de jongere rapporteerde, hoe meer werkalliantie de jongere over de mentor rapporteerde. Verder bleken geen van de variabelen samen te hangen.

De verwachting dat meisjes meer ouderbetrokkenheid vertonen en daarom meer werkalliantie is geanalyseerd. Uit deze analyse bleek dat het gemiddelde in ouderbetrokkenheid significant was bij $p < .05$, $t(237) = -1.68$, $p = .047$, $d = 0.601$, 95% CI [-0.092, 0.007].

Het voorspellen van werkalliantie op de variabelen

Er werden twee hiërarchische multiple regressieanalyses uitgevoerd om de samenhang tussen de werkallianties, verblijfsduur, leeftijd, geslacht, externaliserende problematiek, internaliserend gedrag, totale opvoedingsbelasting en ouderbetrokkenheid te onderzoeken.

In de eerste hiërarchische multiple regressieanalyse, weergegeven in Tabel 2, werd in model 1 de afhankelijke variabele werkalliantie mentor over jongere voorspeld door geslacht, leeftijd, totale opvoeding, externaliserend- en internaliserend gedrag. De proportie verklaarde variantie van het eerste model was 2.1% en was niet-significant, $R^2 = .021$, $F(5, 161) = .707$, p

= .619. Geen van de voorspellers droeg significant bij aan de werkalliantie. De proportie verklaarde variantie van het tweede model was 2.4% en was ook niet-significant, $R^2 = .024$, $F(7, 159) = .565$, $p = .784$. Geen van de voorspellers droeg significant bij aan de werkalliantie. De toename van ongeveer 0,3% verklaarde variantie werd toegeschreven aan toeval.

De tweede hiërarchische regressie werd uitgevoerd om te onderzoeken welke kenmerken van de jongere, ouders of behandeling van invloed zijn op werkalliantie. De resultaten zijn weergegeven in Tabel 3. In de tweede hiërarchische multiple regressieanalyse, in model 1 de afhankelijke variabele werkalliantie jongere over mentor voorspeld door geslacht, leeftijd, totale opvoeding, externaliserend- en internaliserend gedrag. De proportie verklaarde variantie van het eerste model was 0.6% en het model was niet-significant, $R^2 = .006$, $F(5, 161) = .183$, $p = .969$. Geen van de voorspellers droeg significant bij aan de werkalliantie. De proportie verklaarde variantie van het tweede model was 1.5% en het model was niet-significant, $R^2 = .015$, $F(7, 159) = .347$, $p = .931$. Geen van de voorspellers droeg significant bij aan de werkalliantie. De toename van ongeveer 0,9% verklaarde variantie werd toegeschreven aan toeval.

Discussie

Huidig onderzoek beoogde te onderzoeken of ouderbetrokkenheid samenging met een goede werkalliantie. Uit deze studie bleek dat ouderbetrokkenheid noch een van de andere meegenomen voorspellers significant samenhang met de werkalliantie, ingevuld door de jongere over de mentor noch de werkalliantie ingevuld door de mentor over de jongere.

Ondanks dat huidig onderzoek aantoonde dat jongens meer werkalliantie ervaarden dan meisjes, droeg geslacht in het algemeen niet bij aan werkalliantie. Dit resultaat is in strijd met de verwachting en eerdere bevindingen (Ayotte et al., 2016; Figueiredo et al., 2019). Echter is deze bevinding wel in lijn met alternatieve studies van Blow et al. (2008) en Bowman et al. (2001) die ook geen relatie tussen geslacht en werkalliantie vonden. Een mogelijke verklaring voor de niet overeenkomende resultaten is, dat er in het huidige onderzoek een gestandaardiseerde vragenlijst (WAV) werd gebruikt voor het meten van werkalliantie, terwijl in onderzoeken waaruit blijkt dat gender wél een invloed heeft, (semi)-gestructureerde interviews werden gebruikt. Een andere verklaring voor de tegenstrijdige resultaten kan zijn dat er in huidig onderzoek naast de toevoeging van gender ook vijf andere predictoren zijn meegenomen. Volgens Smith en Levitt (2015) zal gender wel bijdragen aan de werkalliantie wanneer gender als enige wordt opgenomen in de analyse.

Verder komt uit huidig onderzoek naar voren dat leeftijd geen significante bijdrage heeft op werkalliantie. Dit blijkt ook uit het onderzoek van Stagg et al. (2017). Dit is in strijd met de verwachting en eerder onderzoek. In het onderzoek van Figueiredo et al. (2019) is beschreven dat oudere kinderen minder werkalliantie ervaren dan jongere kinderen. Een verklaring voor deze uitkomst is dat Stagg et al. (2017) een scopingreview als onderzoeksmiddel heeft gebruikt. Echter zijn er nadelen aan het gebruik van een scopingreview. Er kunnen bijvoorbeeld geen definitieve uitspraken worden gedaan over het effect van in een predictor, omdat deze de methodologische kwaliteit van de primaire onderzoeken niet systematisch beoordelen waardoor bias onvermijdelijk is (Munn et al., 2018).

Verder komt uit het huidige onderzoek naar voren dat verblijfsduur geen significante bijdrage had aan werkalliantie zoals voorspeld door Stanley & Boel-Studt (2019). Ook dit is tegen de verwachtingen van het onderzoek in. Een mogelijke verklaring is dat huidig onderzoek een relatief grote steekproef betrof, terwijl de steekproef uit het onderzoek van Stanley & Boel-Studt (2019) bijna viermaal zo klein was.

Tevens blijkt dat internaliserend- en externaliserende problematiek beide geen rol te spelen bij de werkalliantie. Dit is incongruent met de verwachting en tevens met de bestaande literatuur (Figueiredo et al., 2019; Ruchlewska et al., 2015). Een verklaring hiervoor kan zijn dat huidig onderzoek is afgenomen in Nederland. Internaliserend- en externaliserend gedrag kan anders in Nederland worden geïnterpreteerd dan in de Verenigde Staten.

De uitkomst waarbij ouderbetrokkenheid niet significant bijdroeg aan de werkalliantie is in tegenspraak met eerdere bevindingen (Sulimani-Aidan & Paldi, 2020; Geurts et al., 2010; Sunseri, 2001; Gorske et al., 2003). Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat in huidig onderzoek te weinig respondenten waren om een definitieve beoordeling te kunnen bieden (239 respondenten).

Limitatie en verder onderzoek

Huidige studie heeft een aantal sterke punten, zoals het houden van een grote steekproef door heel Nederland en dat er gebruik is gemaakt van longitudinale dataverzameling waardoor huidig onderzoek gegeneraliseerd kan worden naar andere groepen (Field, 2020). Echter heeft dit onderzoek, net als andere onderzoeken, ook limitaties. Eén van deze limitaties is dat een groot deel van de jongeren die binnen een residentiële instelling wonen, weinig of slecht contact heeft met het gezinssysteem. Om deze reden is het lastig het gezinssysteem te bereiken. Er is dus meer kans op selectieve of differentiële non-respons en dat kan leiden tot niet-representatieve data (Field, 2020).

Een andere limitatie is dat er in huidige studie een groot aantal missende waarden werd geconstateerd binnen de dataset. Zo bleek er eerst een steekproef te zijn van 664 respondenten en is deze uiteindelijk gereduceerd tot maximaal 404 respondenten, doordat er veel antwoorden niet waren ingevuld door de respondenten. Er zal dus sprake kunnen zijn van andere resultaten wanneer er geen missings waren geweest.

Een verdere limitatie zijn de gebruikte exclusiecriteria (van Santvoort et al., 2020). Door deze exclusiecriteria te hanteren wordt een groot deel van de jongeren binnen de JZ+ uitgesloten van huidig onderzoek. Mogelijk is het onderzoek hierdoor niet goed representatief voor de doelgroep JZ+ tussen de 12 tot 18 jaar.

Voor vervolgonderzoek zou er in de toekomst apart gekeken kunnen worden naar de voorspellers op ouderbetrokkenheid en de werkalliantie. Zoals eerder is beschreven komt uit onderzoek naar voren dat de voorspellers wel significant zouden kunnen zijn, mits verwijdering van overige factoren (Smith & Levitt, 2014).

Daarnaast is er in huidig onderzoek de werkalliantie ingevuld door de mentor over de jongere en de jongere over de mentor onderzocht. Voor vervolgonderzoek zou het relevant kunnen zijn om ook de werkalliantie ingevuld door ouders over de mentor en de werkalliantie ingevuld door mentor over ouders te onderzoeken zoals o.a. beschreven in Lamers et al. (2015).

Verder is het van belang om in het vervolg niet alleen gestandaardiseerde vragenlijsten te gebruiken, maar ook gestructureerde interviews, zoals beschreven in Blow et al. (2008) en Bowman et al. (2001).

Samenvattend heeft de huidige studie de rol van ouderbetrokkenheid bij werkalliantie onderzocht. In deze analyse zijn ook voorspellende factoren meegenomen zoals gender, leeftijd, internaliserende problematiek, externaliserende problematiek, opvoedbelasting en verblijfsduur. Resultaten geven weer dat ouderbetrokkenheid, verblijfsduur, leeftijd, geslacht, internaliserende problematiek, externaliserende problematiek en totale opvoedingsbelasting geen bijdrage hadden aan de werkalliantie van mentor over jongere en de werkalliantie jongere over mentor. Omdat er verschillende alternatieve verklaringen zijn is er reden tot vervolgonderzoek dat kan bijdragen aan het behandelingssucces bij jongeren.

Referenties

- Achenbach, T. M., McConaughy, S. H., Ivanova, M. Y., & Rescorla, L. A. (2011). *Manual for the ASEBA brief problem monitor™ (BPM)*. Burlington: University of Vermont, Research Center for Children, Youth & Families.
- Anderson, R. S., & Levitt, D. H. (2015). Gender Self-Confidence and Social Influence: Impact on Working Alliance. *Journal of Counseling & Development*, 93(3), 280–288. <https://doi.org/10.1002/jcad.12026>
- Ayotte, M. H., Lanctôt, N., & Tourigny, M. (2016). How the Working Alliance with Adolescent Girls in Residential Care Predicts the Trajectories of Their Behavior Problems. *Residential Treatment for Children & Youth*, 33(2), 135–154. <https://doi.org/10.1080/0886571x.2016.1175994>
- Bartelink, C., Ten Berge, I., & Van Vianen, R. (2017). *Richtlijn Uithuisplaatsing voor jeugdhulp en jeugdbescherming*. Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.
- Blow, A. J., Timm, T. M., & Cox, R. (2008). The Role of the Therapist in Therapeutic Change: Does Therapist Gender Matter? *Journal of Feminist Family Therapy*, 20(1), 66–86. <https://doi.org/10.1080/0895280801907150>
- Bordin, E. S. (1979). The generalizability of the psychoanalytic concept of the working alliance. *Psychotherapy: Theory, Research & Practice*, 16(3), 252–260. <https://doi.org/10.1037/h0085885>
- Bowman, D., Scogin, F., Floyd, M., & McKendree-Smith, N. (2001). Psychotherapy length of stay and outcome: A meta-analysis of the effect of therapist sex. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 38(2), 142–148. <https://doi.org/10.1037/0033-3204.38.2.142>

- Bramsen, I., Kuiper, C., Willemse, K., & Cardol, M. (2018). My Path Towards Living on My Own: Voices of Youth Leaving Dutch Secure Residential Care. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 36(4), 365–380. <https://doi.org/10.1007/s10560-018-0564-2>
- Bronfenbrenner, U. (1979). *The Ecology of Human Development*. Amsterdam University Press.
- Calheiros, M. M., Patrício, J. N., & Graça, J. (2013). Staff and youth views on autonomy and emancipation from residential care: A participatory research study. *Evaluation and Program Planning*, 39, 57–66. <https://doi.org/10.1016/j.evalprogplan.2013.04.003>
- Cheng, T. C., & Lo, C. C. (2018). Client Improvement and Working Alliance: Case-Manager Factors. *Journal of Social Service Research*, 44(4), 548–556. <https://doi.org/10.1080/01488376.2018.1477700>
- De Valk, S., Kuiper, C., Van der Helm, G. H. P., Maas, A. J. J. A., & Stams, G. J. J. M. (2016). Repression in Residential Youth Care: A Scoping Review. *Adolescent Research Review*, 1(3), 195–216. <https://doi.org/10.1007/s40894-016-0029-9>
- De Valk, S., Kuiper, C., Van der Helm, G. H. P., Maas, A. J. J. A., & Stams, G. J. J. M. (2016b). Repression in Residential Youth Care: A Scoping Review. *Adolescent Research Review*, 1(3), 195–216. <https://doi.org/10.1007/s40894-016-0029-9>
- De Vroome, E. (2021, 23 februari). *Jeugdbranches stappen uit overleg met Rijk en gemeenten*. Jeugdzorg Nederland. Geraadpleegd op 12 december 2021, van <https://www.jeugdzorgnederland.nl/actueel/jeugdbranches-stappen-uit-overleg-met-rijk-en-gemeenten/>
- Defence for Children. (2019). *"Uithuisgeplaatst. En dan?"*. Geraadpleegd op 13 januari 2022, van <https://defenceforchildren.nl/actueel/publicaties/familie/uithuisgeplaatst-en-dan/>
- Egberink, I.J.L., Leng, W.E. de, & Vermeulen, C.S.M. (2009-2021). COTAN Documentatie (www.cotandocumentatie.nl). Boom Uitgevers Amsterdam.

- Field, A. (2018). *Discovering Statistics using IBM SPSS Statistics*. SAGE Publications.
- Figueiredo, B., Dias, P., Lima, V. S., & Lamela, D. (2019). Working Alliance Inventory for Children and Adolescents (WAI-CA). *European Journal of Psychological Assessment*, 35(1), 22–28. <https://doi.org/10.1027/1015-5759/a000364>
- Gehart, D. R., & Lyle, R. R. (2001). Client Experience of Gender in Therapeutic Relationships: An Interpretive Ethnography*. *Family Process*, 40(4), 443–458. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2001.4040100443.x>
- Geurts, E., Noom, M., & Knorth, E. E. (2010). Betrokken ouders verbeteren hulpverlening. *Jeugd en Co Kennis*, 4(1), 28–36. <https://doi.org/10.1007/bf03089310>
- Gorske, T. T., Srebalus, D. J., & Walls, R. T. (2003). Adolescents in Residential Centers: Characteristics and Treatment Outcome. *Children and Youth Services Review*, 25(4), 317–326. [https://doi.org/10.1016/s0190-7409\(03\)00014-8](https://doi.org/10.1016/s0190-7409(03)00014-8)
- Handwerk, M. L., Huefner, J. C., Ringle, J. L., Howard, B. K., Soper, S. H., Almquist, J. K., Chmelka, M. B., & Father Flanagan's Boys' Home. (2008). The Role of Therapeutic Alliance in Therapy Outcomes for Youth in Residential Care. *Residential Treatment for Children & Youth*, 25(2), 145–165. <https://doi.org/10.1080/08865710802310152>
- Harder, A. T., Knorth, E. J., & Kalverboer, M. E. (2012). A secure base? The adolescent-staff relationship in secure residential youth care. *Child & Family Social Work*, 18(3), 305–317. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2012.00846.x>
- Het Vergeten kind. (2020). *Onderzoek “constant nieuwe gezichten, ik crash daarvan”*. <https://www.hetvergetenkind.nl/actueel/124/onderzoek-constant-nieuwe-gezichten-ik-crash-nbsp-daarvan>
- Heynen, E. J. E., Willemars, G., & van Hooren, S. A. H. (2018). De werkalliantie tussen vaktherapeuten en jongeren in de gesloten jeugdzorg: de doorontwikkeling van een alliantie-monitor. *Tijdschrift voor Vaktherapie*, 14(4), 40-46.

- Horvath, A. O., & Greenberg, L. S. (1989). Development and validation of the Working Alliance Inventory. *Journal of Counseling Psychology, 36*(2), 223–233.
<https://doi.org/10.1037/0022-0167.36.2.223>
- Horvath, A. O., Del Re, A. C., Flückiger, C., & Symonds, D. (2011). Alliance in individual psychotherapy. *Psychotherapy, 48*(1), 9–16. <https://doi.org/10.1037/a0022186>
- Huefner, J. C., Pick, R. M., Smith, G. L., Stevens, A. L., & Mason, W. A. (2014). Parental Involvement in Residential Care: Distance, Frequency of Contact, and Youth Outcomes. *Journal of Child and Family Studies, 24*(5), 1481–1489.
<https://doi.org/10.1007/s10826-014-9953-0>
- Johnson, L. A., & Caldwell, B. E. (2011). Race, Gender, and Therapist Confidence: Effects on Satisfaction With the Therapeutic Relationship in MFT. *The American Journal of Family Therapy, 39*(4), 307–324. <https://doi.org/10.1080/01926187.2010.532012>
- Lamers, A., Delsing, M. J. M. H., Van Widenfelt, B. M., & Vermeiren, R. R. J. M. (2015). A Measure of the Parent-Team Alliance in Youth Residential Psychiatry: The Revised Short Working Alliance Inventory. *Child & Youth Care Forum, 44*(6), 801–817.
<https://doi.org/10.1007/s10566-015-9306-1>
- Menger, A. (2018). *De werkalliantie in het gedwongen kader*. Eburon.
- Munn, Z., Peters, M. D. J., Stern, C., Tufanaru, C., McArthur, A., & Aromataris, E. (2018). Systematic review or scoping review? Guidance for authors when choosing between a systematic or scoping review approach. *BMC Medical Research Methodology, 18*(1).
<https://doi.org/10.1186/s12874-018-0611-x>
- Ooms, M. (Regisseur). (2021). *Jason* [Documentaire]. International Documentary Filmfestival Amsterdam.

- Rauktis, M. E. (2015). "When You First Get There, You Wear Red": Youth Perceptions of Point and Level Systems in Group Home Care. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 33(1), 91–102. <https://doi.org/10.1007/s10560-015-0406-4>
- Rauktis, M. E., Rangel Henriques, M., Acciaiuoli Barbosa-Ducharme, M., Cruz, O., Lemos, M. S., & Lee, J. (2019). Measuring the restrictiveness of Portuguese residential care for children and youth. *International Journal of Social Welfare*. Published. <https://doi.org/10.1111/ijsw.12402>
- Roest, J. J., Van der Helm, G. H. P., & Stams, G. J. J. M. (2016). The Relation Between Therapeutic Alliance and Treatment Motivation in Residential Youth Care: A Cross-Lagged Panel Analysis. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 33(5), 455–468. <https://doi.org/10.1007/s10560-016-0438-4>
- Ruchlewska, A., Kamperman, A. M., Van der Gaag, M., Wierdsma, A. I., & Mulder, N. C. L. (2015). Working Alliance in Patients with Severe Mental Illness Who Need a Crisis Intervention Plan. *Community Mental Health Journal*, 52(1), 102–108. <https://doi.org/10.1007/s10597-015-9839-7>
- Sanner, C. M., & Neece, C. L. (2017). Parental Distress and Child Behavior Problems: Parenting Behaviors as Mediators. *Journal of Child and Family Studies*, 27(2), 591–601. <https://doi.org/10.1007/s10826-017-0884-4>
- Smeijsters, H., Kil, J., Kurstjens, H., Welten, J., & Willemars, G. (2011). Arts therapies for young offenders in secure care—A practice-based research. *The Arts in Psychotherapy*, 38(1), 41–51. <https://doi.org/10.1016/j.aip.2010.10.005>
- Stagg, K., Douglas, J., & Iacono, T. (2017). A scoping review of the working alliance in acquired brain injury rehabilitation. *Disability and Rehabilitation*, 41(4), 489–497. <https://doi.org/10.1080/09638288.2017.1396366>

- Stanley, L. H. K., & Boel-Studt, S. (2019). The Influence of Youth Gender and Complex Trauma on the Relation Between Treatment Conditions and Outcomes in Therapeutic Residential Care. *Journal of Child & Adolescent Trauma*, 14(1), 93–101.
<https://doi.org/10.1007/s40653-019-00285-x>
- Stinckens, N. (2012). *Vinger aan de pols in psychotherapie*. Acco.
- Sulimani-Aidan, Y., & Paldi, Y. (2018). Youth perspectives on parents' involvement in residential care in Israel. *Journal of Social Work*, 20(1), 64–82.
<https://doi.org/10.1177/1468017318793619>
- Sunseri, P. A. (2001). The prediction of unplanned discharge from residential treatment. *Child and Youth Care Forum*, 30(5), 283–303. <https://doi.org/10.1023/a:1014477327436>
- Thomas, S. E. G., Werner-Wilson, R. J., & Murphy, M. J. (2005). Influence of Therapist and Client Behaviors on Therapy Alliance. *Contemporary Family Therapy*, 27(1), 19–35.
<https://doi.org/10.1007/s10591-004-1968-z>
- Van Santvoort, F., Blanckestein, A., Broekhoven, L., Van der Rijken, R., Deković, M., Asscher, J., Albrecht, G., Simons, I., & Van Domburgh, L. (2020). Versterken van systemen rond jongeren in de gesloten residentiële jeugdzorg. *Eindrapport ZonMw, deelproject 2B ExtrAct consortium*.
- Veerman, J., Kroes, G., De Meyer, R., Nguyen, L., & Vermulst, A. (2014). Opvoedingsbelasting in kaart gebracht. Een kennismaking met de Opvoedingsbelasting Vragenlijst (OBVL). *JGZ Tijdschrift voor jeugdgezondheidszorg*, 46(3), 51–55. <https://doi.org/10.1007/s12452-014-0016-0>
- Vermulst, A., Kroes, G., De Meyer, R., Nguyen, L., & Veerman, J. W. (2012). *Opvoedingsbelasting Vragenlijst (OBVL). Handleiding*. Praktikon.
- Vervaeke, G. A. C. & Vertommen, H. (1990). *Werkalliantie vragenlijst*. Embloom

Verwey-Jonker Instituut, Hogeschool Utrecht, & ZonMW. (2020). *Het bredere arbeidsperspectief in de JeugdzorgPlus; deelrapport*. Verwey-Jonker Instituut.

Verwey-Jonker Instituut, Hogeschool van Amsterdam, & ZonMW. (2021). *Hoe gaat het nu met jongeren uit de JeugdzorgPlus?* Verwey-Jonker Instituut.

Bijlage

Tabel 1

Beschrijvende statistieken Pearson en Spearman correlatie voor de onderzoeksvariabelen

Variabelen	Populatie			1 ^a	2	3	4	5	6	7	8	9
	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>									
1. Geslacht ^a	404	00.46	00.50	–								
2. Leeftijd	404	15.89	01.23	-.045	–							
3. Internaliserend	260	62.72	07.16	.185**	.045	–						
4. Externaliserend	260	65.31	07.47	-.037	-.085	.379**	–					
5. Opvoedbelasting	255	68.63	10.10	.029	-.056	.428**	.544**	–				
6. Verblijfsduur	404	29.75	18.30	.119*	-.176**	.169**	.135*	.117	–			
7. ouderbetrokkenheid	239	00.46	00.20	.110	-.016	.062	-.092	-.116	.014	–		
8. Werkalliantie JM	302	00.69	00.90	-.059	-.056	.000	-.045	-.011	-.035	.088	–	
9. Werkalliantie MJ	342	03.71	00.60	.102	.005	.089	.116	.073	.041	.056	.265**	–

Noot. ^a0 = Spearman correlatie.

* $p < .05$ ** $p < .01$

Tabel 2*Resultaten hiërarchische multiple regressieanalyse werkalliantie mentor over jongere*

Effecten	<i>B</i>	<i>SE</i>	β	95% CI		ΔR^2
				<i>LL</i>	<i>UL</i>	
Model 1						.021
Intercept	2.871	.839		1.21	4.53	
Geslacht	0.127	.095	.11	-0.06	0.32	
Leeftijd	0.009	.039	.02	-0.07	0.09	
Opvoed-belasting	0.002	.006	.03	-0.01	0.01	
Internaliserend gedrag	-0.004	.007	.04	-0.01	0.02	
Externaliserend gedrag	0.005	.008	.06	-0.01	0.02	
Model 2						.003
Intercept	2.764	.860		1.07	4.46	
Geslacht	0.119	.096	.10	-0.07	0.31	
Leeftijd	0.011	.040	.02	-0.07	0.09	
Totale opvoedings- belasting	0.002	.006	.04	-0.01	0.01	
Externaliserend gedrag	0.005	.008	.06	-0.01	0.02	
Internaliserend gedrag	0.003	.007	.03	-0.01	0.02	
Verblijfsduur	0.001	.003	.02	-0.01	0.01	
Ouder- betrokkenheid	0.159	.246	.05	-0.33	0.64	

Noot. CI = betrouwbaarheidsinterval; *LL* = ondergrens; *UL* = bovengrens.

* $p < .05$. ** $p < .01$

Tabel 3*Resultaten hiërarchische multiple regressieanalyse werkalliantie jongere over mentor*

Effecten	<i>B</i>	<i>SE</i>	β	95% CI		ΔR^2
				<i>LL</i>	<i>UL</i>	
Model 1						.006
Intercept	4.773	1.227		2.35	7.20	
Geslacht	-0.033	0.139	-.02	-0.31	0.24	
Leeftijd	-0.046	0.057	-.07	-0.16	0.07	
Totale opvoedings- belasting	0.001	0.008	.01	-0.02	0.02	
Externaliserend gedrag	-0.006	0.011	-.05	-0.03	0.02	
Internaliserend gedrag	0.000	0.011	.00	-0.02	0.02	
Model 2						.009
Intercept	4.616	1.252		2.14	7.09	
Geslacht	-0.041	0.140	-.02	-0.32	0.24	
Leeftijd	-0.049	0.058	-.07	-0.16	0.07	
Totale opvoedings- belasting	0.002	0.008	.03	-0.01	0.02	
Externaliserend gedrag	-0.006	0.011	-.05	-0.03	0.02	
Internaliserend gedrag	-0.001	0.011	-.01	-0.02	0.02	
Verblijfsduur	-0.002	0.004	-.04	-0.01	0.00	
Ouderbetrokkenheid	0.400	0.358	.09	-0.31	1.11	

Noot. CI = betrouwbaarheidsinterval; *LL* = ondergrens; *UL* = bovengrens.

* $p < .05$. ** $p < .01$